

Tzav Aleph

[Leviticus]

(7)22:The LORD spoke to Moshe, saying,

23:Speak to the children of Yisrael, saying, You shall eat no fat, of ox, or sheep, or goat.

24:The fat of that which dies of itself, and the fat of that which is torn by animals, may be used for any other work; but you shall in no way eat of it.

25:For whoever eats the fat of the animal, of which men offer an offering made by fire to the LORD, the soul who eats it shall be cut off from his people.

26:You shall eat no manner of blood, in any of your dwellings, whether it be of bird or of animal.

27:Whoever it be who eats any blood, that soul shall be cut off from his people.

28:The LORD spoke to Moshe, saying, 29:Speak to the children of Yisrael, saying, He who offers the sacrifice of his peace-offering to the LORD shall bring his offering to the LORD out of the sacrifice of his peace-offering:

30:his own hands shall bring the offerings of the LORD made by fire; the fat with the breast shall he bring, that the breast may be waved for a wave-offering before the LORD.

31:The priest shall burn the fat on the altar; but the breast shall be Aharon's and his sons'.

32:The right thigh shall you give to the priest for a heave-offering out of the sacrifices of your peace-offerings.

33:He among the sons of Aharon who offers the blood of the peace-offering, and the fat, shall have the right thigh for a portion.

34:For the breast of the wave-offering and the thigh of the heave-offering have I taken of the children of Yisrael out of the sacrifices of their peace-offerings, and have given them to Aharon the priest and to his sons as a statute forever from the children of Yisrael.

35:This is the anointing-portion of Aharon, and the anointing-portion of his sons, out of the offerings of the LORD made by fire, in the day when he presented them to minister to the LORD in the priest's office;

וַיִּדְבֶר יְהוָה אֶל־

מֹשֶׁה לֵאמֹר: 23 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כָּל־חֵלֶב

שׁוֹר וְכֶשֶׂב וְעֵז לֹא תֹאכְלוּ: 24 וְחֵלֶב נְבִלָה וְחֵלֶב טְרֵפָה יַעֲשֶׂה לְכָל־מְלֹאכָה וְאָכַל לֹא תֹאכְלֶהּ:

כִּי כָל־אָכַל חֵלֶב מִזֶּה־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנָּה 25 אִשָּׁה לִיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מֵעַמִּיהָ:

וְכָל־דָּם 26 לֹא תֹאכְלוּ בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְעוֹף

וְלַבְּהֵמָה: 27 כָּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכַל כָּל־דָּם וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיהָ:

וַיִּדְבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 29 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר הַמְקַרֵּיב אֶת־זֶבַח שְׁלָמָיו לִיהוָה יָבִיא אֶת־

קָרְבָּנוֹ לִיהוָה מִזֶּבַח שְׁלָמָיו: 30 יָדָיו תְּבִיאֶנָּה אֶת אֲשֵׁי יְהוָה אֶת־הַחֵלֶב עַל־הַחֹזֶה יְבִיאֵנוּ אֶת הַחֹזֶה

לְהַנִּיף אֹתוֹ תְנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה: 31 וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַחֵלֶב הַמְזֻבָּח וְהָיָה הַחֹזֶה לְאֹהֲרֹן וּלְבָנָיו: 32 וְאֵת

שׁוֹק הַיָּמִין תִּתְּנוּ תְרוּמָה לַכֹּהֵן מִזֶּבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם:

33 הַמְקַרֵּיב אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים וְאֶת־הַחֵלֶב מִבְּנֵי אֹהֲרֹן

לוֹ תִהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין לְמִנְחָה: 34 כִּי אֶת־חֹזֶה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה לְקַחְתִּי מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

מִזֶּבְחֵי שְׁלָמֵיהֶם וְאֵתְּנוּ אֲתָם לְאֹהֲרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו לְקַח־עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 35 זֹאת מִשְׁחַת אֹהֲרֹן

וּמִשְׁחַת בְּנָיו מֵאֲשֵׁי יְהוָה בְּיוֹם הַקְּרִיב אֲתָם לַכֹּהֵן

36:which the LORD commanded to be given them of the children of Yisrael, in the day that he anointed them. It is a statute for ever throughout their generations.
37:This is the teaching of the burnt-offering, of the meal-offering, and of the sin-offering, and of the guilt-offering, and of the consecration, and of the sacrifice of the peace-offering;

38:which the LORD commanded Moshe in Mount Sinai, in the day that He commanded the children of Yisrael to offer their offerings to the LORD, in the wilderness of Sinai.

(8)1:The LORD spoke to Moshe, saying, 2:Take Aharon and his sons with him, and the garments, and the anointing oil, and the bull of the sin-offering, and the two rams, and the basket of matzah;

3:and assemble all the congregation at the door of the Tent of Meeting.

4:Moshe did as the LORD commanded him; and the congregation was assembled at the door of the Tent of Meeting.

5:Moshe said to the congregation, This is the thing which the LORD has commanded to be done.

לִיהוּהָ: 36:אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לָהֶם בַּיּוֹם מִשְׁחוֹ
אֲתָם מִמַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם: 37:זֹאת
הַתּוֹרָה לָעֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחֲטָאת וְלֶאֱשָׁם וְלַמִּלּוּאִים
וְלַזֶּבַח הַשְּׁלָמִים: 38:אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר
סִינַי בַּיּוֹם צִוְתוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת־
קָרְבָנֵיהֶם לַיהוָה בְּמִדְבַר סִינַי:
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2:קַח אֶת־אֶהֱרֹן וְאֶת־
בְּנָיו אִתּוֹ וְאֶת הַבְּגָדִים וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת פֶּר
הַחֲטָאת וְאֶת שְׁנֵי הָאִילִים וְאֶת סֵל הַמִּצּוֹת: 3:וְאֶת
כָּל־הָעֵדָה הַקְהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: 4:וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַתִּקְהַל הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד: 5:וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעֵדָה זֶה הַדְּבָר
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת:

Tzav Aleph

[Leviticus]

(7)22:The LORD spoke to Moshe, saying,

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-

23:Speak to the children of Yisrael, saying, You shall eat no fat, of ox, or sheep, or goat.

מֹשֶׁה יֹאמֵר: דְּבַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כָּל-חֵלֶב

24:The fat of that which dies of itself, and the fat of that which is torn by animals, may be used for any other work; but you shall in no way eat of it.

שׁוֹר וְכֶשֶׂב וְעֵז לֹא תֹאכְלוּ: וְחֵלֶב נִבְלָה וְחֵלֶב

25:For whoever eats the fat of the animal, of which men offer an offering made by fire to the LORD, the soul who eats it shall be cut off from his people.

טְרֵפָה יַעֲשֶׂה לְכָל-מְלֹאכָה וְאָכַל לֹא תֹאכְלֶהּ:

כִּי כָל-אֲכָל חֵלֶב מִזֶּה הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנָּה

אִשָּׁה לִיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַאֲכָלָת מַעֲמִיָּה:

26:You shall eat no manner of blood, in any of your dwellings, whether it be of bird or of animal.

וְכָל-דָּם לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְעוֹף

27:Whoever it be who eats any blood, that soul shall be cut off from his people.

וְלִבְהֵמָה: כָּל-נֶפֶשׁ אֲשֶׁר-תֹאכַל כָּל-דָּם וְנִכְרְתָה

הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מַעֲמִיָּה:

28:The LORD spoke to Moshe, saying, 29:Speak to the children of Yisrael, saying, He who offers the sacrifice of his peace-offering to the LORD shall bring his offering to the LORD out of the sacrifice of his peace-offering:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דְּבַר אֶל-בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל

30:his own hands shall bring the offerings of the LORD made by fire; the fat with the breast shall he bring, that the breast may be waved for a wave-offering before the LORD.

לֵאמֹר הַמְקַרֵּיב אֶת-זֶבַח שְׁלָמֹו לִיהוָה יָבִיא אֶת-

קַרְבָּנֹו לִיהוָה מִזֶּבַח שְׁלָמֹו: יָדָיו תְּבִיאֶנָּה אֶת

31:The priest shall burn the fat on the altar; but the breast shall be Aharon's and his sons'.

אֲשֵׁי יְהוָה אֶת-הַחֵלֶב עַל-הַחֹזֶה יְבִיאָנֹו אֶת הַחֹזֶה

לְהַנִּיף אֹתֹו תְנוּפָה לְפָנַי יְהוָה: וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת-

32:The right thigh shall you give to the priest for a heave-offering out of the sacrifices of your peace-offerings.

הַחֵלֶב הַמְזֻבָּח וְהִיא הַחֹזֶה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו: וְאֵת

שׁוֹק הַיָּמִין תִּתְּנוּ תְרוּמָה לְכֹהֵן מִזֻּבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם:

33:He among the sons of Aharon who offers the blood of the peace-offering, and the fat, shall have the right thigh for a portion.

הַמְקַרֵּיב אֶת-דָּם הַשְּׁלָמִים וְאֶת-הַחֵלֶב מִבְּנֵי אַהֲרֹן

34:For the breast of the wave-offering and the thigh of the heave-offering have I taken of the children of Yisrael out of the sacrifices of their peace-offerings, and have given them to Aharon the priest and to his sons as a statute forever from the children of Yisrael.

לֹו תִהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין לְמִנְחָה: כִּי אֶת-חֹזֶה הַתְּנוּפָה

וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה לְקַחְתִּי מֵאֵת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

מִזֻּבְחֵי שְׁלָמֵיהֶם וְאֵתְנֶם לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו

35:This is the anointing-portion of Aharon, and the anointing-portion of his sons, out of the offerings of the LORD made by fire, in the day when he presented them to minister to the LORD in the priest's office;

לְקַח-עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: זֹאת מִשְׁחַת אַהֲרֹן

וּמִשְׁחַת בְּנָיו מֵאֲשֵׁי יְהוָה בְּיוֹם הַקְּרִיב אֹתְם לְכֹהֵן

36:which the LORD commanded to be given them of the children of Yisrael, in the day that he anointed them. It is a statute for ever throughout their generations.
 37:This is the teaching of the burnt-offering, of the meal-offering, and of the sin-offering, and of the guilt-offering, and of the consecration, and of the sacrifice of the peace-offering;

38:which the LORD commanded Moshe in Mount Sinai, in the day that He commanded the children of Yisrael to offer their offerings to the LORD, in the wilderness of Sinai.

(8)1:The LORD spoke to Moshe, saying, 2:Take Aharon and his sons with him, and the garments, and the anointing oil, and the bull of the sin-offering, and the two rams, and the basket of matzah;

3:and assemble all the congregation at the door of the Tent of Meeting.

4:Moshe did as the LORD commanded him; and the congregation was assembled at the door of the Tent of Meeting.

5:Moshe said to the congregation, This is the thing which the LORD has commanded to be done.

לִיהוָה׃³⁶ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לָהֶם בַּיּוֹם מִשְׁחוֹ
 אֲתֶם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם׃³⁷ זֹאת
 הַתּוֹרָה לָעֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחֻטָּאת וְלֶאֱשָׁם וְלַמִּלּוֹאִים
 וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים׃³⁸ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר
 סִינַי בַּיּוֹם צִוְתוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהִקְרִיב אֶת־
 קָרְבָּנֵיהֶם לַיהוָה בְּמִדְבַר סִינַי׃
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃¹ (8) קַח אֶת־אֶהֱרֹן וְאֶת־
 בָּנָיו אִתּוֹ וְאֶת הַבְּגָדִים וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת פֶּר
 הַחֻטָּאת וְאֶת שְׁנֵי הָאֵילִים וְאֶת סֵל הַמִּצּוֹת׃² וְאֶת
 כָּל־הָעֵדָה הַקֹּהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃³ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַתִּקְהַל הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד׃⁴ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעֵדָה זֶה הַדְּבָר
 אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת׃⁵

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־^{1:22(7)}

מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כָּל־חֶלֶב

שׁוֹר וְכֶשֶׂב וְעֵז לֹא תֹאכְלוּ: וְחֶלֶב נְבֵלָה וְחֶלֶב

טֶרֶף יַעֲשֶׂה לְכָל־מִלְאכָה וְאָכַל לֹא תֹאכְלוּהוּ:

כִּי כָל־אֲכָל חֶלֶב מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנּוּ

אֲשֶׁה לַיהוָה וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מֵעַמִּי:

וְכָל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ בְּכֹל מוֹשְׁבֵיכֶם לְעוֹף

וְלַבְּהֵמָה: כָּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכַל כָּל־דָּם וְנִכְרַתָּה

הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּי:

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר הַמִּקְרִיב אֶת־זֶבַח שְׁלָמָיו לַיהוָה יִבְיֵא אֶת־

קֶרְבָּנוּ לַיהוָה מִזֶּבַח שְׁלָמָיו: יָדָיו³⁰ תְּבִיאֵנָה אֶת

אֲשֵׁי יְהוָה אֶת־הַחֶלֶב עַל־הַחֹזֶה יִבְיָאֵנוּ אֶת הַחֹזֶה

לְהַגִּיף אֹתוֹ תְּנוּפָה לְפָנַי יְהוָה: וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־

הַחֶלֶב הַמִּזְבָּחָה וְהָיָה הַחֹזֶה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו: וְאֵת³²

שׁוֹק הַיַּמִּין תִּתְּנוּ תְּרוּמָה לְכֹהֵן מִזְבְּחֵי שְׁלֵמֵיכֶם:
33 הַמִּקְרִיב אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים וְאֶת־הַחֶלֶב מִבְּנֵי אֹהֶלן
לוֹ תִהְיֶה שׁוֹק הַיַּמִּין לְמִנָּה: 34 כִּי אֶת־חֲזֵה הַתְּנוּפָה
וְאֶת | שׁוֹק הַתְּרוּמָה לְקַחְתִּי מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִזְבְּחֵי שְׁלֵמֵיהֶם וְאֶתְּן אֹתָם לְאֹהֶלן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו
לְחֶק־עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 35 דְּמִישׁוֹ זֹאת מִשְׁחַת אֹהֶלן
וּמִשְׁחַת בְּנָיו מֵאֲשֵׁי יְהוָה בְּיוֹם הַקָּרִיב אֹתָם לְכֹהֵן
לִיהוָה: 36 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לָהֶם בְּיוֹם מִשְׁחוֹ
אֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתָם: 37 וְזֹאת
הַתּוֹרָה לָעֹלָה לְמִנְחָה וְלַחֲטָאת וְלֵאשֶׁם וְלַמִּלּוּאִים
וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים: 38 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר
סִינַי בְּיוֹם צִוֹתוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת־
קָרְבָּנֵיהֶם לִיהוָה בְּמִדְבַר סִינַי:

(8) מִשְׁחֵי וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: 2 קַח אֶת־אֹהֶלן וְאֶת־
בְּנָיו אִתּוֹ וְאֶת הַבְּגָדִים וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת | פֶּר
הַחֲטָאת וְאֶת שְׁנֵי הָאֵילִים וְאֶת סֵל הַמִּצּוֹת: 3 וְאֶת

כָּל־הַעֲדָה הַקֹּהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַתִּקַּהֵל הַעֲדָה אֶל־פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הַעֲדָה זֶה הַדְּבָר
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת׃

וידבר יהוה אל
מישה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר כל זחלב
שׁוֹר וכשׁב ועז לא תאכלו וזחלב גבילה וזחלב
טרפה יעשה לכול מלאכה ואכל לא תאכלו
כי כל אכל זחלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה
אשה ליהוה וגזרתה הגפשׁ האכלת מעמיה
וכל דם לא תאכלו בכל מושבתים לעוף

ולבהמה כל גפשׁ אשר תאכל כל דם וגזרתה
הגפשׁ ההוא מעמיה

וידבר יהוה אל מישה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר המקריב את זבוח שלמיו ליהוה יביא את
קרבו ליהוה מזבוח שלמיו ידיו תביאנה את
אשׁי יהוה את הזחלב על החזה יביאנו את החזה
להגוף אתו תגופה לפני יהוה והקטיר הכהן את
הזחלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו ואת

שׁוֹק הַיָּמִין תִּתְּנוּ תְּרוּמָה לְכַהֵן מִזְבֹּחַי שְׁלֹמֵיכֶם
הַמִּקְרִיב אֶת דָּם הַשְּׁלֹמִים וְאֵת הַזֹּחֵלֵב מִבְּנֵי אֲהֲרֹן
לוֹ תִהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין לְמִנְחָה כִּי אֵת חִזָּה הַתְּנוּפָה
וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה לְקֹזֹתַי מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִזְבֹּחַי שְׁלֹמֵיהֶם וְאֵתְּן אֶתְּם לְאֲהֲרֹן הַכֹּהֵן וּלְבְנָיו
לְחֶזֶק עֹולָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל זֹאת מִשְׁחֹת אֲהֲרֹן
וּמִשְׁחֹת בְּנָיו מֵאֲשֵׁי יְהוָה בְּיוֹם הַקְּרִיב אֶתְּם לְכַהֵן
לִיהוָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לָהֶם בְּיוֹם מִשְׁחֹתוֹ
אֶתְּם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֶזֶק עֹולָם לְדַרְתֶּם זֹאת
הַתּוֹרָה לַעֲלֹה לְמִנְחָה וּלְחֻטָּאת וּלְאֲשֵׁם וּלְמִלּוּאִים
וּלְזִבּוֹחַ הַשְּׁלֹמִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בְּהַר
סִינַי בְּיוֹם צִוָּתוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת
קֶרְבָּנֵיהֶם לִיהוָה בַּמִּדְבָּר סִינַי

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר קֹזֹחַ אֶת אֲהֲרֹן וְאֵת
בְּנָיו אִתּוֹ וְאֵת הַבְּגָדִים וְאֵת שֵׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת פֶּר
הַחֻטָּאת וְאֵת שֵׁנֵי הָאֵילִים וְאֵת סֵל הַמִּצֹּת וְאֵת

כל העדה הקהל אל פתוז אהל מועד ויעש משה
כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתוז
אהל מועד ויאמר משה אל העדה זה הדבר
אשר צוה יהוה לעשות